

האור שלא כבה מעולם

ספרו המופלא של "הנודע ביהודה" – רבי יחזקאל לנדא
והספרים על שם אבא ואמא

גִּדּוּל בְּתוֹרָה וּבַאֲמוּנָה

רבי יחזקאל לנדא נולד לפני
שנים רבות בעיר שמה אפטא.

- כבר כשהיה ילד קטן, למד
תורה מתוך אהבת ה'.
- מי למד אותו? אבא שלו, רבי
רבי יהודה!
- בגיל בר מצוה כבר נסע ללמד
בבית מדרש גדול בברודי.

דֶּרֶךְ שֶׁל מְצוּת וְהִנָּהגָה

ה' כון את דרכו של רבי יחזקאל להיות רב ומנהיג עצום:

1. **ברודי**: כבר בגיל 20
משמש כדין שפוסק
הלכה!

2. **יאמפול**: רב העירה,
אהוב על כלם.

3. **פראג**: עיר גדולה
וחשובה, שם כהן
כרב הראשי עד יום
פטירתו.

מפיץ את אור ה' בפראג (שנת ה'תקט"ו)

בעיר פראג, הרב בנה ישיבה גדולה לכבוד שמים.

ארבעה שעורים ביום:
זה מה שהרב
מסר לתלמידיו!

פוסק הלכה:
יהודים
מכל העולם שאלו
אותו שאלות.

אמונה גדולה:
הכל מתרוך
תפלה וקשר עמק לה'.

לא עוזב את הצאן של ה'

בְּזִמְנֵי מִלְחָמָה, סִכָּנָה גְּדוֹלָה רַחֲפָה
עַל עֵירוֹ.

- הַהֲצָעָה: הַתְּלַמִּידִים בִּקְשׁוּ: "רִבִּי,
בָּרַח כִּדִּי לְהִנָּצֵל!"

- הַהֲחֻלָּטָה: הָרַב סִירַב לַעֲזֹב אֶת
הַקְּהֵלָה שְׁלוֹ.

- הָאֲמוּנָה: הוּא נִשְׁאַר מִתּוֹךְ
אֲמוּנָה בָּה', חֲזַק אֶת הַתּוֹשְׁבִים,
וְהַתְּפִלָּה יַחַד אִתָּם!

השרפה הגדולה (שנת ה'תקל"ב)

ואז, קרה אסון גדול. אש פרצה בעיר והגיעה לביתו של הרב.
הבית נשרף באש, אבל ברחמי ה', לא היו אבדות בנפש.
אך הרב אבד משהו יקר מאוד...

צֵעַר עָמָק וְקִבַּלְתָּ הַדִּין מָה נִשְׁרָף בַּבַּיִת?

כָּל הַכְּתָבִים וְחִידוּשֵׁי הַתּוֹרָה
שֶׁל הָרַב מִשְׁנִים רַבּוֹת!

- מֵאֲמָץ שֶׁל שָׁנִים יֵרֵד לְטַמְיוֹן.
- אֲבָל הָרַב יָדַע שֶׁהַכֹּל מֵאֵת ה',
'גַּם זֶה לְטוֹבָה'.
- הָאוֹתִיּוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת לֹא נִשְׂרָפוֹת
בְּאֵמֶת – הֵן פּוֹרְחוֹת לַשָּׁמַיִם!

לא מתיאשים – מתחילים מחדש!

זה היה רגע של צער עצום, אך
רבי יחזקאל לא התיאש!

1. הבחירה של הצדיק: במקום לבכות
על מה שאבד, הוא קם ופועל.
2. הבנייה מחדש: הוא החל להעלות
מחדש את חדושויו על הכתב!
3. הודיה לה': הוא החליט להוציא את
הספרים לאור, מתוך תודה שיצא בחיים.

הַרְעִיּוֹן הַמַּבְרִיק

כַּאֲשֶׁר הָרַב הִתְכוּנֵן לְהִדְפִּיס אֶת
סִפְרָיו, הוּא חָשַׁב:

"אֵיךְ אֶקְרָא לְסִפְרַיִם שְׁלִי?"

הוּא לֹא חָפֵץ בְּכָבוֹד לְעַצְמוֹ. הוּא
הוּא רָצָה לַעֲשׂוֹת נֶחֱת רוּחַ לַה',
וּלְמַצֵּא דֶּרֶךְ נִפְלְאָה לְקִיִּים
מִצּוֹה חֲשׁוּבָה מְאֹד...

מִצּוֹת כְּבוֹד אָב וָאֵם!

– "נוֹדַע בִּיהוּדָה" – עַל שֵׁם הָאֲבָא

אֶת סֵפֶר הַשְּׂאֵלוֹת וְהַתְּשׁוּבוֹת שְׁלוֹ
בְּהִלָּכָה, קָרָא הָרַב בְּשֵׁם עֲצֻמָּתִי:

"נוֹדַע בִּיהוּדָה"

- לָמָּה? עַל שֵׁם אֲבָא שְׁלוֹ, רַבִּי
יְהוּדָה!
- הָרַב זָכַר אֶת הַתּוֹרָה שְׂאָבִיו לְמַד
אוֹתוֹ כְּשֶׁהָיָה קָטָן, וְרָצָה שְׁשֵׁם
אֲבִיו יִזְכָּר לְנֶצַח.

**"ציון לנפש חיה" (צל"ח) –
על שם האמא**

ואיך קרא לספר החידושים שלו
על הגמרא?

"ציון לנפש חיה"

• למה? על שם אבא שלו, מרת
חיה!

• הרב רצה להכיר תודה על כל
הדאגת, והאהבה שאמו העניקה לו,
כדי שיגדל בתורה ובמצוות.

2. הוא אומר בקול: "בואו נלמד את 'הנודע ביהודה' או ה'צל"ה".

1. רב, ילד או תלמיד בכל מקום בעולם פותח את הספר.

מאש של חרבן, לאש של תורה

מה עשתה השרפה בעיר?
(מבחן)

שרפה קירות ונירות.

הביאה צער ועצב.

נגמרה אחרי כמה ימים.

מה עשה רבי יחזקאל?
(אמונה ונצחון)

בנה את התורה מחדש והדפיס ספרים.

הביא שמחה לה' וכבוד להוריו.

תורתו נלמדת ומאירה כבר מאות שנים!

לקח ראשון: אהבת הורים אינה נגמרת

הסיפור מלמד אותנו משהו
גדול על מצוות כיבוד אב ואם:

- גם כשאנחנו אנשים גדולים או צדיקים מפרסמים, תמיד נזכר את ההורים.
- אפשר לכבד את ההורים תמיד – לא רק במעשים, אלא בהקדשת מעשים טובים, למוד תורה ותפלות לזכותם!

לִקַּח שְׁנֵי: גַם בַּקָּשִׁי – צוֹמְחִים!

עַד הַיּוֹם אָנוּ קוֹרְאִים לְרַבִּי יִחְזִיקָאֵל עַל שֵׁם סִפְרוֹ: "הַנּוֹדֵעַ בִּיהוּדָה".
הוּא מְלַמֵּד אוֹתָנוּ כָּלֵל לַחַיִּים:

- גַּם אִם קוֹרֶה מַשְׁהוּ קָשָׁה חֲלִילָה, בּוֹטְחִים בָּהּ!
- לֹא מְתִיאַשִּׁים! קָמִים, מְתַפְּלִים, וּבּוֹנִים הַכֹּל מִחֻדָּשׁ.
- וּמִתּוֹךְ הַקָּשִׁי, ה' עוֹזֵר לָנוּ לִיצִיר אוֹר עָצוֹם שִׁיְאִיר לְנֶצַח!

